

prz 4245
28.08.2019

Olsztyn, dnia 26 sierpnia 2019 r.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI

PN.4131. 465.2019

E.S.
30.08.19
[Signature]

BIURO URZĘDU GMINY RYBNO	
otrzymane dnia	30 SIE. 2019
Nr sprawy	51071.2019
zał.	

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 z póź.zm.), stwierdzam nieważność uchwały Nr X/84/2019 Rady Gminy Rybno z dnia 24 lipca 2019 r., w sprawie określenia wzoru wniosku o wypłatę dodatku energetycznego, w części dotyczącej pkt 3 a i b w zakresie sformułowania „(oryginał do wglądu)” oraz pkt 4 w zakresie sformułowania „świadomy odpowiedzialności karnej wynikającej z art.233 § 1 Kodeksu Karnego” załącznika do przedmiotowej uchwały.

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Rybno, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506), w związku z art. 5 d ust. 2 ustawy Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 z późn. zm.), określiła wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, została podjęta z rażącym naruszeniem prawa.

Zgodnie z art. 5 d ust. 2 ustawy Prawo energetyczne, rada gminy określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego. Ustawa nie przewiduje żadnych wymogów co do treści wniosku, jednakże wymogi formalne podania określa przepis art. 63 § 2 k.p.a. Wniosek powinien zawierać co najmniej wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych. W oparciu o art. 5 d ust. 1 ustawy Prawo Energetyczne w sprawach o przyznanie dodatku energetycznego do wniosku należy dołączyć kopie umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Należy również wskazać, iż w załączniku do przedmiotowej uchwały, w pkt 3 wniosku o przyznanie dodatku energetycznego, Rada w sposób nieuprawniony postanowiła, że do wniosku należy przedłożyć "oryginał do wglądu". Cytowanym punktem zmodyfikowano obowiązek dołączenia do wniosku jedynie kopii umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Podkreślić należy, że Rada Gminy Rybno nie może regulować ani modyfikować w uchwale tego, co jest już uregulowane w akcie wyższego rzędu, tak jak ma to miejsce w ww. kwestionowanym przepisie. Uchwalając przepisy prawa miejscowego, rada winna przestrzegać zasady przyzwoitej legislacji, a także przepisów Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), stanowiących, w myśl art. 87 ust. 1 Konstytucji RP, źródło powszechnie obowiązującego prawa. Organ stanowiący gminy, uchwalając akt prawa miejscowego, zobowiązany jest do uwzględniania przepisów § 118 i § 137, w związku z § 143 załącznika do powołanego rozporządzenia. Stosownie do powołanych regulacji, w akcie wykonawczym nie powtarza się tego, co zostało wcześniej przez prawodawcę unormowane w przepisie powszechnie obowiązującym. Nie zamieszcza się także przepisów prawnych niezgodnych ze wskazanymi aktami normatywnymi, a więc przepisów modyfikujących ich treści. Naruszenie tego zakazu i wprowadzenie do uchwały przepisów ustawowych, powoduje rażące naruszenie prawa i skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności tych przepisów. Sprzeczne z prawem jest dokonywanie zmian w przepisach ustawowych i regulowanie niektórych kwestii, w sposób odmienny niż w ustawie. Oznacza to, że powszechnie obowiązujący porządek prawny narusza w stopniu istotnym nie tylko regulowanie przez radę gminy raz jeszcze tego, co zostało już uregulowane w źródle prawa powszechnie obowiązującego, lecz również modyfikowanie przepisu ustawowego przez akt wykonawczy niższego rzędu (wyrok WSA w Olsztynie z dnia 7 listopada 2017 r., sygn. akt II SA/Ol 722/17).

Jednocześnie należy również wskazać, iż w załączniku do przedmiotowej uchwały, w pkt 4 wniosku o przyznanie dodatku energetycznego, Rada w sposób nieuprawniony zobowiązała wnioskodawcę do złożenia, oświadczenia, że jest świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań. Zobowiązanie do złożenia wyżej wymienionego oświadczenia, nie znajduje jednak uzasadnienia w przepisach prawa.

Zgodnie z art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny „kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”. W myśl §1a ww. art. 233, „jeżeli sprawca czynu określonego w §1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, podlega

karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5". Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie (art. 233 § 2). Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej (art. 233 § 6). W świetle art. 233 §6 kodeksu karnego, przepisy o fałszywych zeznaniach stosuje się odpowiednio do fałszywych oświadczeń złożonych w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, jeżeli przepis ustawowy, dotyczący tego postępowania, wyraźnie przewiduje odebranie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

W wyroku z dnia 18 maja 2009 r. Sąd Najwyższy (sygn. akt IV KK 459/08), stwierdził, iż „upoważnienie do uprzedzenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, o którym mowa w art. 233 § 6 k.k., musi wynikać z ustawy, na podstawie której prowadzone jest postępowanie, zatem takiego upoważnienia nie może kreować akt rangi podustawowej”.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki

Otrzymuje:

1. Przewodniczący Rady Gminy Rybno
2. Wójt Gminy Rybno